

Pest Péntek 18^{én} 1853.

K 513 / 773.

Édes Aranybácsi!

Régolta vadónak engem hogy a penét hiába való,
ságokelet kiobalom, hogy egy kis katala, egy
kis csámcsa, alig marad, és én régolta s edem
magam évád ellen, s menteném ha milliókat
költtenék legi utakra, mivel a tudósok bebi-
rongyíták hogy a levegő, mit senem látunk, senem bel-
lünk, de nem sragolunk, valami; — de most már
végen van, évád igazra vált, olyanra adtam
penét, a mit ugyan láthatunk, hallhatunk, újkorá-
ban sragolhatunk, csak egy huskast a kam érte,
még is parast, mert az semmi, absolute semmi!
Ezen prologot minék csináltam volna, mint Joth
Kálmán Kínicsének Kínisa. A majortas benne
ostobasággá, a hávítás módatlansággá, a népiesség
pimaszsággá fajult. — No de elég majd még csútt
lesz belőle, bele szeretek s körs helyett Pákhos
küldöm, A Pákh lapja igazán érdekes, és még
kesőbb. Roppant csatákrak lesünk tanúi, len-

csinál
m 1.

vidatal Boncruidag folyand a felete le' a tunk,
Bar csak minel több vessem volna "vői tekin",
teh' elbe valóde miotta így el vagyok fog,
talva minden írem többnyire táata próza mint
hajdan vajtana Párpárei Verseimből a "Betegsá-
ban" csak in fictionis é'tessét, teljes egé'sség,
nek örü'loh.

Lafuk hat. die letzten Kinder meiner
Laune kötetben szerint. An ég álója meg!
(betis).

Szerető tanítványa
Tiszta Domokos.

102.

Telen

Kandallóm kámbút. Korúlttem esend vagon,
Wak neha nyargal el s beszó' arórmisret.
Lehullott a level, merő s'jak kopaszon
Madar nem énekelt, néman dereng a tel.

Fejem keblemre csüng, a ruha s'kel elall
Lelkem el még usupán, es meszki röppen el
S egy percre megidőz távax, nyar alminál
halálalóm lepel természet és kebel.
Szerető

Beteg ágyban

Most szakadj meg oh most életemnek
Könyvben ánnyit árótt fonala,
 Több oly perdet öltök sen teremnek,
 Boldog lettem, véle, általa.

Ha' hozat volt egérő'stremeben
 Műveitől les' vesekő' ölen,
 Es felejtés áróttin perceben,
 Kéj' dohajtál rezgő' hebelén.

Mly kivegy volt szávon meg szaggatták
 Bús gond fegy, s balsors üldözött.
 Most oly nagy, hogy ár egész menyorszag
 Argyakó' Hód' vele költő' kött.

Most szakadj meg oh most, életemnek
 Mat' kalsokban áró' fonala!

Hogy erépre, a ró'zás egeknek
 Derüljön fel örök' hajnala.

Mily szép képvolt, mért is ébredél fel!
 Hogy itt nyögjek áróttin, betegem.
 Szép hatagkép, melyet látni kével
 Jólle' rakott ~~hívott~~ képretem.

Szakadj meg hát véde' életemnek,
 Vég' köngemmel áró' fonala,
 Nap' s hét' új' új' csaló'ba' teremnek
 Szakadj meg hát érte, általa.





Arany János Professor
urnak

Dⁿ N. Horos,